

Hvis der ikke er indtrådt stempelpligt for overdragelsen til den sidste erhverver ved oprettelse af et overdragelsesdokument fra den „mellemliggende“ køber, som han har kontraheret med, er det i sin orden, at det til den sidste erhverver udstedte skøde stemples. Skødeudstæren kan sikre sig mod stempelelansvar med hensyn til skødet ved at forlange dokument om overdragelsen til sidste erhverver forevist, før han underskriver skødet til denne.

Til § 44.

Ad stk. 1. Forslaget afløser den gældende lovs § 61, stk. 2 og 3, første punktum, som dog kun gælder ved overdragelse af fast ejendom. Bestemmelsen i lovens § 61, stk. 3, andet punktum, hvorefter stempelmyndigheden kan anfægte den foretagne vederlagsfordeling og i stedet forlange vurdering ved underøvrigheden, er ikke medtaget i forslaget. Bestemmelsen findes upåkrævet ved siden af reglen om, at stempel med 1 pct. mindst skal beregnes af ejendomsværdien. Forslaget er i overensstemmelse med stempeludvalgets udkast (§ 44, stk. 2), idet man dog har ment, at bestemmelsen ikke bør finde anvendelse alene ved fast ejendom.

Ad stk. 2. Forslaget afløser bestemmelserne i den gældende stempelovs § 61, stk. 1 og stk. 5 om køberet og forkøbsret til fast ejendom. Forslagets regel dækker også andre formuegoder end fast ejendom, men er i øvrigt mindre vidtgående end lovens bestemmelser, idet reglen om skødestempel af en aftale, der alene giver en ret til at købe en fast ejendom, har virket urimelig i tilfælde, hvor køberetten ikke udnyttes. Det har endvidere været forbundet med administrative vanskeligheder at fastsætte den værdi, hvoraf skødestempel skal beregnes. Når stempelpligten som i forslaget begrænses til aftaler, hvor der for begge parter er pligt til at gennemføre købet, må forholdet ganske sidestilles med en overdragelse, og i disse tilfælde vil der antagelig også altid være angivet en købesum, hvoraf stemplet kan beregnes.

Til § 45.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 71, hvorefter dokumenter angående opløsning af sameje stemples efter den samlede værdi af samejets genstande. Omfatter samejet faste ejendomme eller skibe, beregnes stemplet efter de for overdragelse af sådanne ejendele foreskrevne regler for så vidt angår den del af de pågældende ejendomme eller skibes værdi, som overstiger modtagerens anpart i disse. I øvrigt beregnes stemplet efter 3. klasses takst.

Disse regler er vanskelige at praktisere, og de

fører til det ejendommelige resultat, at overdragelse af anpart i et samejes genstand kræver større stempel, når overdragelsen sker til en medejer, end når den sker til trediemand. Den naturlige ordning må være den, at der for overdragelse til en medejer svares stempelafgift på sædvanlig måde som for overdragelse til trediemand, og i overensstemmelse hermed er den foreslåede bestemmelse udformet. Hvis f. eks. to personer i fællesskab ejer en fast ejendom med lige anparter, og den ene af dem overdrager sin anpart, skal der herefter, hvad enten overdragelsen sker til medejer eller til trediemand, svares stempelafgift i henhold til forslagens § 45 med 1 pct. af vederlaget dog mindst af halvdelen af ejendomsværdien eller den af parterne anslåede værdi.

Den i sidste punktum foreslåede regel er nødvendig ved overdragelse til en medejer af anpart i fast ejendom, idet stemplet i dette tilfælde mindst skal udgøre 1 pct. af en til anparten svarende del af ejendomsværdien. Den gældende lovs § 71 bestemmer for dette tilfælde, at deltagerne i samejet ved stempelberegningen skal anses for lige lodtagne, medmindre et andet anpartsforhold fremgår af deltagerens fælles adkomstdokument eller af en mellem deltagerne oprettet interessentskabskontrakt. Denne regel er ikke opretholdt i forslaget, da det må foretrækkes, at de til afgørelsen af et dokumentets stempelpligt fornødne oplysninger gives i selve dokumentet. Har parterne forsømt at give oplysning om anpartsforholdet, vil det eventuelt kunne berigtiges hos den anholdende myndighed. Sker dette ikke, vil dokumentet kunne anholdes, jfr. forslagens § 33, stk. 1, nr. 2, og stempelmyndigheden vil da kunne gå frem efter reglerne i forslagens § 24. Den af stempeludvalget foreslåede regel (udvalgets udkast § 52, sidste punktum) om, at stempelafgiften skal beregnes som for overdragelse af formuegodet i dets helhed, hvis anpartsforholdet ikke er oplyst, forekommer mindre rimelig.

Kapitel 7.

Til §§ 46-48.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 75.

Ad § 46. Reglerne i lovens § 75 om beregningen af leje- eller forpagtningsstemplet er meget indviklede og er i øvrigt også ufuldstændige, for så vidt som der ingen regel findes for de tilfælde, hvor der i stedet for årlig leje eller forpagtningsafgift erlægges et vederlag én gang for alle. Den stempelafgift, der i hvert enkelt tilfælde skal svares, er afhængig både af lejens størrelse og af lejetidens længde. Der benyttes følgende afgiftssatser: $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{4}$ og